

Az én forradalmam

Parcsami Gábor NÉPSZAVA

Nem mindennapi ritkasággal lepte meg olvasóit az Európai füzetek harmadik száma, amelynek a szerkesztők Az én forradalmam címet adták. A kötetben megszólalnak azok az értelmiségiek, akikből napjaink vezető politikusai, színészei, történészei lettek '56-os élményeikről, emlékeikről számolnak be, de megnyilatkoznak azok a negyven évvel ezelőtti hősök is, akiknek hőstetteire ma már csak szűkebb pátriárkájuk, családjuk és barátaik emlékeznek.

Az írások mindegyikére jellemző Göncz Árpádnak a vallomása: „Hiszem, hogy ezért a két hétért – érdemes volt élni. És ezt ma is vállalom.” Ötvenhat november 4-e után sokak életére volt jellemző ugyanaz, mint Vitányi Ivánéra, aki így emlékezik vissza A parasztház leégése tragédia című írásában: „...mi, akik a forradalom hívei voltunk, tenni ugyan szinte semmit sem tudtunk, de együtt

bánkódtunk, háborogtunk, fokozódó félelemben éltünk.” Irodalmi csemegének számítanak **Eörsi István** jegyzetei, amelyeket börtönben írott, memorizált verseihez fűz. Nem kevésbé érdekesek *Földes Anna* interjúi, aki a Párizsban élő *Tardos Tibort* faggatja múltjáról, jelenéről és '56 utáni irodalomunk alakulásáról, *Darvas Ivánt* pedig arról kérdezi, hogyan élte meg életének azt a szakaszát, amikor nem lehetett színész. Külön figyelmet érdemelnek még *Mécs Imre* Forradalmár és feltaláló, *Litván György* Történész a történelemben, *Obersovszky Gyula* A halálraítéltek rangidőse, *Hegedüs B. András* Előre nem látható történelem és *Mihályi Gábor* Magyar sorsok francia nyelven című írásai.

A kötetben szereplő számos kiváló írás és interjú mellett verset is olvashatunk *Petri György*, *Fodor András*, *Csoóri Sándor* és *Lakatos István* tollából, és megcsodálhatjuk *Szántó Piroska* '56 eseményeit megörökítő rajzait.